



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Cap. I. Prooemium, in quo rationem reddit, cur primi ac secundi libri  
novam editionem fecerit.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-14233**

- XXVIII. De malis Alexandriae perpetratis à Georgio Ariano, ex narratione ipsius Athanasii.
- XXIX. De Photino hæresiarcha.
- XXX. De fidei formulis Sirmii expositis coram Imperatore Constantio.
- XXXI. De Hosio Cordubensi Episcopo.
- XXXII. De Magnentii tyranni exitio.
- XXXIII. De Judæis Diocæsaream Palæstinæ incolentibus.
- XXXIV. De Gallo Cæsare.
- XXXV. De Aëtio Syro Eunomii magistro.
- XXXVI. De Synodo Mediolanensi.
- XXXVII. De Ariminensi Synodo, & de fidei formula illic promulgata.
- XXXVIII. De Macedonii sævitia, & tumultibus ab eo concitatis.
- XXXIX. De Concilio apud Seleuciam Isauriæ urbem coacto.
- XL. Qualiter Acacius Cæsareæ Episcopus in Seleuciensi Synodo aliam fidei expositionem scripsit.
- XLI. Quomodo Acaciani, Imperatore ab Occidentis partibus reverso, CP. congregati, Ariminensem fidem nonnullis ei additis, confirmarunt.
- XLII. Qualiter deposito Macedonio, Eudoxius Episcopatum CP. obtinuit.
- XLIII. De Eustathio Episcopo Sebastiæ.
- XLIV. De Meletio Antiochiæ Episcopo.
- XLV. De Hæresi Macedonii.
- XLVI. De Apolinaristis deque eorum hæresi.
- XLVII. De morte Imperatoris Constantii.

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ <sup>A</sup> SOCRATIS  
 ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ SCHOLASTICI  
 ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ECCLESIASTICÆ  
 ΤΟΜΟΣ Β'. HISTORIÆ  
 LIBER II.

Κεφ. α'.

CAPUT PRIMUM.

*Προοίμιον, δι' ἡδ' αἰτίαν τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον βιβλίον ἀνωθεν ἐλέγξει.*

*Proœmium, in quo rationem reddit, cur primi ac secundi libri novam editionem fecerit.*

**Ρ**ΟΥΦΙΝΟΣ ὁ τῆ ρωμαίων γλώτῃ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἰστορίαν συντάξας, ὡς ἐν ἄλλοις χρόνοις ἐπλανήθη τὰ γὰρ καὶ ἀθανάσιον νομίζετο μὴ τὴν τελειωτὴν τῆ βασιλείας κωνσταντίνου γεγραμμένην ἀγνοεῖν καὶ τὴν ἐν γαλλίαις δημομένην αὐτῆ ἰστορίαν, καὶ ἕτερα πλείονα ἡμεῖς οὖν ἀετέρον ρεφίνω ἀκολοθετήσαντες, τὸ πρῶτον ἐπὶ τὸ δεύτερον τῆς ἰστορίας βιβλίον, ἢ ἐκείνῳ ἐδόκει συναγεῖν ἄλλῳ δὲ τὸ ἴδιον ἀγνοεῖ τὰ ἐξ ἄλλων βιβλίων, καὶ μὴ ὡς ρεφίνω λαβόντες τὰ ἐκ διαφόρων συναγαγόντες τὰ ἴδια καὶ ὡς τῶν ἐπιζώντων ἀκούσαντες, ἐπληρώσαμεν ὑστερον μέντοι

**R**UFINUS, is, qui Latino sermone ecclesiasticam scripsit historiam, in temporum notatione longè à vero aberravit. Etenim ea, quæ adversus Athanasium gesta sunt, post Constantini obitum accidisse censet. Relegationem quoque ejus in Gallias, & alia plurima prætermittit. Ac prius quidem nos Rufinum auctorem secuti, primum ac secundum historię nostrę librum juxta fidem illius conscripsimus. A tertio vero libro usque ad septimum, partim ex ejusdem Rufini, partim ex aliorum libris quædam colligentes; nonnulla etiam ex iis, qui adhuc supersunt audita referentes, opus nostrum complevimus. Postea



vero cum Athanasii libros nacti esse-  
 mus, in quibus ille suas calamitates de-  
 plorat, & qua ratione per calumniam ac  
 fraudem Eusebianorum in exilium mis-  
 sus fuerit exponit; fatius esse duximus,  
 ei, qui mala ipsa perpeffus esset, & iis,  
 qui rebus gestis interfuissent, fidem ha-  
 bere, quam illis, qui res conjecturâ tan-  
 tum assecuti, & ob eam causam in erro-  
 rem prolapsi essent. Ad hæc varias ex-  
 cellentium tunc temporis virorum epi-  
 stolas nacti, veritatem, quoad ejus fieri  
 potuit, indagavimus. Quam ob causam  
 necesse nobis fuit, primum ac secundum  
 hujus operis librum ex integro dictare;  
 retentis nihilominus iis, in quibus Ru-  
 finus à veritate minimè aberravit. Illud  
 præterea sciendum est, nos in priore e-  
 ditione, nec libellum depositionis Arii,  
 nec Imperatoris epistolas; sed nudam  
 rerum gestarum narrationem posuisse;  
 ne ex verborum prolixitate lectoribus  
 tedium nasceretur. Sed quoniam tuâ  
 causâ illud quoque præstandum erat, ò  
 vir ac sacerdos Dei Theodore, ut neque  
 ea, quæ imperatores in suis epistolis scri-  
 pserunt ignores, neque ea, quæ Epi-  
 scopi in diversis Conciliis fidem paula-  
 tim immutantes promulgaverunt: id-  
 circo quæcunque necessaria esse censui-  
 mus, in hanc posteriorem editionem  
 transtulimus. Et cum in primo libro  
 istud à nobis jam præstitum sit, idem  
 quoque in secundo, quem præ manibus  
 habemus, præstare conabimur. Sed  
 jam tempus est, ut ad historię ordinem  
 revertamur.

Α συντυχόντες ἀθανασίῳ συντάγμασιν, ἐν οἷς  
 τὰ κατ' ἐαυτὸν ὀνόματι πατρὸς, καὶ ὅπως διὰ  
 τὴν διαβολὴν τῷ πατρὶ εὐσέβιον ἔξωρίσθη,  
 ἔγνωμεν δεῖν πιστεύειν μᾶλλον τῷ πεπονθότῳ,  
 καὶ τοῖς γινομένοις τῶν πραγμάτων παρῆ-  
 σιν, ἢ τοῖς κατασοχασαμένοις αὐτῶν, καὶ  
 διατέτο πλανηθεῖσιν ἐτι μὴν καὶ Ἐπιστο-  
 λῶν τῶν τότε διαφόρων Ἐπιτετυχηκότες, ὡς  
 οἷόν τε τὴν ἀλήθειαν ἀνιχνεύσαμεν διὸ ἠναγ-  
 κάσθημεν τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον βι-  
 βλίον ἀνωθεν ὑπαγορεύσαι, συγγράμμοι  
 καὶ ἐν οἷς ὁ ῥαφὶν θεὸς ἐκπέπλητῆ ἀληθείᾳ  
 ἔ μὴν ἀλλὰ καὶ τέτοισί εἶον, ὅτι ἐπαρτήκα-  
 μεν ἐν τῇ πρώτῃ ὑπαγορεύσει τὸ καθ' αἰρε-  
 τικὸν δρεῖς, ἔτε μὴν τὰς βασιλέως Ἐπιστο-  
 λὰς. ἀλλὰ τὰ γυμνά μόνον πρᾶγματα,  
 ὑπερ τῆ μη πολυσίχῃ γηρομένης τῆς ἰσο-  
 είας, ἀκνηγες οὐδ' ἀναγνωσκονίας ἀπεργά-  
 σασθ. ἐπειδὴ πρὸς σὴν χάριν ὡς ἐρετῆ θεῶ  
 ἀνδρωπε θεόδωρε, καὶ τέτο ἐδὲ ποιῆσαι, ὡς  
 μὴ ἀγνοεῖν καὶ ὅσα ταῖς λέξεσιν οἱ βασιλεῖς  
 ἐπέσειλαν, ἢ καὶ διαφορες συνόδους οἱ Ἐπι-  
 σκοποι τὴν πίσιν καταεραχῆ μεταποιεῖντες  
 ἔξεδωκαν. διατέτο ὅσα ἀναγκαῖα ἠγησα-  
 μεθα, ἐν τῇδε τῇ μεταλαῦτα ὑπαγορεύσει  
 C μετατεδείκαμεν καὶ τέτο ἐν τῷ πρώτῳ βι-  
 βλίῳ ποιῆσαντες, καὶ ἐν τῷ μὲν χείρας, λέγω  
 ἢ τῷ δουλίῳ, ποιῆσαι πρὸς δ' αὖτομεν δρεῖς  
 ἢ ἡδὴ τῆς ἰσοείας.

CAP. II.

*Quomodo Eusebius Nicomediensis cum suis,  
 Arii dogmata iterum inducere conatus, ec-  
 clesias perturbavit.*

**M**Ortuo Imp. Constantino, Euse-  
 bius Nicomediensis & Theognis  
 Nicænus, opportunum se tempus nactos  
 esse arbitrati, omni studio in id incubue-  
 runt, ut consubstantialis fidem exturba-  
 rent, ejusque loco opinionem Arii intro-  
 ducerent. Id verò nunquam se conse-  
 cuturos esse intelligebant, si Athanasius  
 Alexandriæ reverteretur. Porro adhuc  
 agenda uti sunt ministerio presbyteri il-  
 lius, per quem paulo ante Arius fuerat  
 ab exilio revocatus. Sed quemadmodum  
 ea res confecta sit, dicendum arbitror.  
 Presbyter ille, quem diximus, testamen-  
 tum & mandata, quæ Constantinus mo-

Κεφ. β΄.

*Ἄσσι πατρὶ εὐσέβιον τὸν νικομηδέα ἐπίσκοπον, ἀνοθὶ τὸ ἀρῆ  
 ἔπυδασαντες εἰσαγαγεῖν δόγμα, ταμωχὰς ταῖς ἐκκλη-  
 σίας ἐκίνησαν.*

**Τ**ὸ βασιλέως κωνσταντίνου τελευτήσαν-  
 τος, ὁ πατρὶ εὐσέβιον τὸν νικομηδέα ἐπί-  
 σκοπον, καὶ εὐθὺς δεδρα-  
 χθαι ἐνκαίως νομίσαντες, ἀγῶνα ἔθετο  
 τὴν τῆ ὁμοουσίαν πίσιν ἐκβαλεῖν, ἀντιπαράγω-  
 ἢ τὴν δρεῖανίζεσαν. ἀρεῖσεως ἢ τέτε σὰ  
 αὐ δύναντο, εἰ μὴ ὑπονοσήσῃ ἀθανάσιος  
 ταῦτα ἢ κατεσκεύαζον, ὑπεργῶ χεῖρας  
 νοι τῷ πρῆσούτερω, ὅς τῆς δρεῖς ἀνακλι-  
 σεως αἰτίος μὴ ἐν ἐμπροσθεν ἐγγυῖν  
 πῶς ἢ τέτο ἐπράχθη, λεκτέον. τὴν δια-  
 δήκην ὁ πρῆσούτερος καὶ τὰ ἐνταλαθέντα  
 ἀδράτῃ κατοιχομένη βασιλέως πρὸς ὁμο-  
 κωνσταντίνου.